

brugsministers og Finansudvalgets velvillige Overvejelse.

Jeg kunde dernæst ønske at gøre en enkelt lille politisk Bemærkning. Den Gang Rigsdagen traadte sammen, var der særlig en Side af den kjøbenhavnske Presse, der stærkt pointerede, at denne Rigsdag samledes, uden at man ude fra stillede nogen særlig Forventning til dens Arbejde ud over de sædvanlige halvtredsindstyve Love eller der omkring, som ingen større Betydning havde. Jeg tror, at man, efter hvad man kan skønne af de Forhandlinger, der have fundet Sted i de foregaaende Dage, kan gaa ud fra, at den Opfattelse aldeles ikke slaar til, og den vil heller ikke slaa til, fordi man ude omkring i Befolkningen venter, at der maa ske noget i Retning af at faa gennemført de Lovforslag, som Befolkningen nu har ønsket i adskillige Aar, og hvis Gennemførelse ogsaa har været stillet i Udsigt. Jeg tror, at Befolkningen ude omkring i Landet ikke alene venter at se gennemført Lovforslagene om Overførelse af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne og om en Formue- og Indtægtsskat, men at Befolkningen ogsaa ønsker en Toldlov gennemført. Det er ikke alene Landbefolkningen, der ønsker dette, men sikkert ogsaa adskillige andre. Naar man kommer ud omkring i Landet, spørger Folk gerne om, hvad det bliver til med disse Forslag. Det er ikke særlig de to første Lovforslag, men navnlig det sidste, det drejer sig om, nemlig Toldloven. Og hvad man ønsker fra Industriens og Handelens Side er ikke saa meget, at vi overhovedet faa en Toldlov, som at vi kunne komme til at arbejde under rolige Forhold. Jeg tror ogsaa, at Landboerne have i Almindelighed den bedste Tro til, og det sikkert med Rette, at Gennemførelsen af Toldloven, vil for dem komme til økonomisk set at spille den allerstørste Rolle, thi det er sikkert, at en Gennemførelse af Toldloven vilde føre til, at man kommer til at arbejde i Ro, og det vil ogsaa for Landbrugets Vedkommende betyde, at der vil blive gjort en hel Del bunden Kapital flydende, hvad der vil øve sin gavnlige Virkning rundt omkring i Befolkningen.

Dinesen: I et af de senere Møder udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), der har sin Plads her til Højre for mig, at „det er saa sin Sag at foretage Rustninger, naar der er Uvejr i Luften, man har før set, at det kan bidrage til at tiltrække Faren i Stedet

for at afværge den“. Han tænkte naturligvis herved paa det Spørgsmaal, der saa ofte har været omtalt under disse Dages Debat, nemlig de 520,000 Kr. til forskellige Forsvarsforanstaltninger. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i det, han her udtalte. Ogsaa jeg har den Opfattelse, at saadanne Rustninger, særlig for en mindre Stat kunde medføre Fare. Men netop fordi jeg har denne Opfattelse, kommer jeg, naar der her i Tinget foreligger Afstemninger om Bevillingen til de mest nødvendige Ting til Hærens og Flaadens Forsyning, til at stille mig ganske modsat den Stilling, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller indtage. Netop fordi jeg mener, at der kan være Fare ved at opsætte denne Art Anskaffelser til det Øjeblik, Faren begynder at vise sig i Horisonten, anser jeg det for saa overordentlig vigtigt, at vi have anskaffet, hvad der er absolut nødvendigt i de fredelige og rolige Tider, og her tænker jeg nærmest paa saadanne Anskaffelser som Ammunitionsforsyning baade til Hæren og Flaaden. Jeg forstaaer i det hele ikke ganske den, jeg havde nær sagt Alarm, som de Herrer gøre i Anledning af denne Bevilling, og navnlig ikke, naar de søge at gøre dette til noget, der skulde være værre end de Provisorier, der praktiseredes i Firserne, og som vi alle have Erindring om. Det forekommer mig, at der er noget i de Herrers hele Optræden af det samme, som vi erindre fra Firsernes Begyndelse, da det den ene Gang efter den anden hed, at Regeringen skal tvinges til at bryde Loven. Ogsaa her lyder der Udtalelser af en saadan Natur, at det er ganske klart, at de Herrer ved at udsulte Ministeriet paa saadanne efter Ministeriets Opfattelse vigtige Poster, ville gøre dets Stilling saa vanskelig, at det ikke skal kunne forblive paa sin Plads. Man vil tvinge det bort til Fordel for sig selv. Jeg mener vedblivende, som jeg mente den Gang, at det er en meget tvivlsom Sag, om det er en Fremgangsmaade, som kan siges at være i Overensstemmelse med vor Forfatning, og derfor kan jeg ikke følge de Herrer paa den Vej, som de i den Henseende ville gaa.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), der begyndte Talernes Række i Dag, fremkom med forskellige Udtalelser, som jeg ikke i Øjeblikket finder Anledning til nærmere at gaa ind paa. Jeg kunde være enig med det ærede Medlem, naar han ankede over, at Venstre, som han udtalte sig, havde været haanet i Pressen og paa an-